

[Alice Faber]

get, meget beskedne beløb – skal afsættes til kvindeforskning.

Jeg tror, at der er noget om, når vi er så beskedne, at det er nemmere at sige nej til et beskedent beløb. Vi skulle måske have sagt 20 mill. kr., så havde man taget os mere alvorligt. Jeg håber som sagt, at vi i udvalgsarbejdet finder disse penge. De problemer, der ligger i de radikales forslag i forhold til vores, mener jeg vi i hvert fald kan snakke os frem til enighed om.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Dette bliver nemt en debat om forskningens mål og metoder. Jeg er enig med fru Alice Faber, når hun siger, at forskning drejer sig om at undre sig, men det er altså spørgsmålet om at undre sig på en systematisk måde, der er det afgørende ved forskning. Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at man får defineret, hvad ens mål er, og hvilken metode man vil bruge. Det kan godt være, at man skal ændre det undervejs. Det skal man i hvert fald, når man tager konkrete forskningsprojekter op, men det forhindrer ikke, at det er aldeles nødvendigt at gøre sig disse ting klart, inden man starter på en forskningsopgave, hvad enten den måtte være helt konkret eller er et forskningsområde, man tager op. Det er derfor, vi har lagt så stor vægt på, at kvindeforskning bliver en integreret del af universitetsmiljøerne, at det ikke bare bliver et spørgsmål om, at kvindeforskning trives nogle steder for sig selv og som noget særligt. Hvis kvindeforskning skal sikres en fast plads i vort forskningsliv, er det aldeles nødvendigt, at kvindeforskningen har metoder og kvalitet, som kan måle sig med anden forskning. Det er det første og det vigtigste krav til kvindeforskningen, for at vi kan sikre den.

Så vil jeg blot sige yderligere, at når vi har taget spørgsmålet om årsberetningen frem i forbindelse med kvindeforskningen, er det en metode, man har anvendt i anden sammenhæng. Jeg kan f.eks. nævne, at på Københavns universitet prøvede vi, da vi syntes, at freds- og konfliktforskning var noget, der ikke blev gjort tilstrækkeligt ved i universitetsverdenen, at samle emner sammen fra de forskellige fakulteter og udgive et lille skrift, som sagde: dette gør vi på freds- og konflikt-

forskningsområdet, for her har vi en opgave, som er væsentlig for os alle sammen. Det er simpelt hen en metode til at gøre det klart, at her er et væsentligt initiativ, som skal fremmes.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Er det ikke netop sådan, at det at finde frem til en selvstændig metode også kan være en meget væsentlig del af en forskning? Jeg er ikke forsker, men det har jeg forstået i hvert fald, og hvis man ikke har den metode klar, men prøver at finde frem til en ny metode ud fra det, som fru Nynne Koch kalder det kvindelige tydningsunivers, kan man ikke i et beslutningsforslag fra nogle klamphugger – det ved jeg ikke engang om man må sige her, men det er sådan nogle som os, der ikke har ret meget forstand på det – komme med en definition på sådan noget. Det er jo netop det, som er så væsentligt, at man prøver at finde frem til en ny metode, og at vi giver dem mulighed for og lejlighed til at gøre det, fordi vi synes, det er så utrolig vigtigt – for vores skyld.

Formanden:

Formanden er meget liberal, når man taler om sig selv.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg er enig i, at forudsætningen for forskning er, at man finder frem til en metode, men jeg vil også godt gøre opmærksom på, at før man har en metode, er der heller ikke nogen forskning, og dermed kommer vi meget nemt til at stille os selv det spørgsmål, om kvindeforskningen har nået det stade. Jeg tror, kvindeforskningen har en metode, som bygger på en række af de eksisterende, allerede kendte metoder. Det kan videreudvikles og gøres til noget, som er særlig målrettet og effektivt over for de forskningsopgaver, man stiller sig. Men det er altså ikke nok at sige: vi er ikke rigtig klar over, hvad metoden er, og derfor kan vi ikke definere den.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):